

III. dla węgla kamiennego z kopalń Zagłębia Dąbrowskiego jako to: Klimontów I (Władysław) i Nadreden oraz z kopalni Piłsudski i Kościusko Zagłębia Krakowskiego na 8°/_o wartości względnie ceny węgla;

IV. dla węgla kamiennego z wszelkich innych kopalni Zagłębia Krakowskiego oraz z kopalni Silesia na Śląsku Cieszyńskim na 3°/_o wartości względnie ceny węgla.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 6 lutego 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

165.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 lutego 1924 r.

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe, odnośnie do przepisów ustawowych o państwowym podatku dochodowym, zawartych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 77, poz. 607) i w ustawie z dnia 10 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 13, poz. 110).

Na zasadzie art. 5, 6 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044), zarządza się co następuje:

§ 1. Zastępuje się:

- 1) w art. 2 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. № 77, poz. 607) kwotę 2.000.000 mk.—kwotą 1.378 fr. zł.;
- 2) w ustępie 3 i 4 art. 10 powołanej ustawy, kwotę 20.000 mk.—kwotą 14 fr. zł., kwotę 40.000 mk.—kwotą 28 fr. zł.

§ 2. Dochód wyrażony w markach polskich, służący za podstawę opodatkowania wedle art. 13 i art. 14 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. № 77, poz. 607), przerachowuje się na franki złote według przeciętnej wartości franka złotego z tego okresu czasu, w którym został osiągnięty dochód miarodajny do opodatkowania.

§ 3. Dla celów jednak wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1924 wartość franka złotego dla poszczególnych lat operacyjnych (gospodarczych) art. 13 ustawy, ogłoszonej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 77, poz. 607) ustala się w sposób następujący:

- 1) dla dochodu osiągniętego w roku operacyjnym (gospodarczym), obejmującym okres od 1 kwietnia 1922 do 31 marca 1923 r.,—1 frank złoty=12.000 mk.;
- 2) dla dochodu osiągniętego w roku operacyjnym (gospodarczym), obejmującym okres od 1 lipca 1922 r. do 30 czerwca 1923 r.,—1 frank złoty=20.000 mk.;
- 3) dla dochodu osiągniętego w roku operacyjnym (gospodarczym), obejmującym okres od 1 października 1922 r. do 30 września 1923 r.,—1 frank złoty=60.000 mk.;
- 4) dla dochodu osiągniętego w roku kalendarzowym 1923, pokrywającym się z rokiem operacyjnym,—1 frank złoty=600.000 mk.

W myśl powyższej zasady i w powyższym trybie przerachowuje się dla celów wymiaru podatku dochodowego na rok 1924 także kwoty odliczeń, podane we frankach złotych w § 1 punkt 2 nin. rozp.

§ 4. Przerachowanie dochodu osiągniętego w markach na franki złote według wartości fr. zł., podanej w § 3 nin. rozp., ma zastosowanie do wszystkich osób fizycznych i prawnych.

Płatnicy jednak prowadzący prawidłową rachunkowość mogą, zamiast obliczenia dochodu w sposób wskazany w § 3 nin. rozp., ustalić tenże dochód w sposób następujący:

- 1) wyrażony w markach bilans otwarcia roku operacyjnego miarodajnego do ustalania podstaw wymiaru, winien być przerachowany na franki złote według przeciętnej wartości franka złotego z pierwszego miesiąca roku operacyjnego;
- 2) wszystkie pozycje, zarówno przychodowe, jak i rozchodowe każdego miesiąca roku operacyjnego winny być przerachowane na franki złote według przeciętnej wartości franka złotego w miesiącu zaksięgowania wspomnianych pozycji;
- 3) wyrażone w markach pozostałości bilansu zamknięcia wszystkich rachunków winny być przerachowane na franki złote według przeciętnej wartości franka złotego z ostatniego miesiąca roku operacyjnego, powstałe zaś różnice we frankach złotych należy odnieść na specjalnie sporządzony rachunek różnic kursowych przerachowania. Ostateczna pozostałość tego rachunku winna być doliczona do dochodu obliczonego we frankach złotych.

Otrzymana w wyniku przerachowania, podanego w punkcie 3 nin. paragrafu, i wyrażona we frankach złotych wartość remanentów bilansu zamknięcia będzie miarodajną przy ustalaniu dochodu podlegającego opodatkowaniu na rok podatkowy 1925.

Jeżeli płatnicy obliczą swój dochód we frankach złotych według przepisów części drugiej niniejszego paragrafu, lecz nie dokonają obliczenia ściśle w sposób powyższymi przepisami podany, wówczas dochód osiągnięty w markach będzie do wymiaru podatku przerachowany na franki złote na podstawie przepisów § 3 nin. rozp.